

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Expedita Juris Divini, Natvralis, Et Ecclesiastici Moralis Expositio

Tamburini, Tommaso

Coloniæ Agrippinæ, 1665

De materia, & forma hujus Sacramenti. Caput I.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40132

Atque hæc de Eucharistiæ Sacramento, in da à nostris Opusculis de Communionē, & præsentis tractatiuncula; cætera enim ad illud de Sacrificio Missæ. pertinentia, lætè, ut sæpe monui, sunt peten-

FINIS DE EUCHARISTIA.

Laus Deo, Beatiss. Virgini, ac B. Aloysio.

LIBER QUINTVS.
DE
SACRAMENTO
POENITENTIÆ.

MEMINERIS, Lector, Me de hoc Sacramento in Opusculo Methodi Confessionis multa scripsisse. Ea igitur solum, quæ ibi locum non habuerunt, erunt hic nostro more, hoc est breviter explicanda.

CAPUT I.

Materia, Forma hujus Sacramenti, & Dispositio præsentis Tractatus.

Materia remota.

a. S. Tb. 3.
p. 9. 84.
ar. 2. &
Theologi
hic pas-
sim.
b. Tria. sess.
c. 4. c. 1.
c. & Can.
1. 2.

1. **M**ateria remota Sacramenti Pœnitentiæ a sunt peccata, non quidem materia, ex qua, sed circa quam illud versatur.

2. Porro nomine peccatorum non intelligimus nec peccatum originale, nec ea, quæ ante Baptismum fuerunt commissa, sed commissa post ipsius susceptionem; illa enim priora delet Baptismus, hæc Pœnitentia, quæ propterea appellatur à Patribus *Secunda tabula post naufragium*. Peccatum fictionis, ut vocant Theologi, (quod est illud, quo quis adultus sine debito dolore peccatorum à se commissorum, ad Baptismum fortè accedit, vel accedit cum voluntate aliquod peccatum mortale committendi) est etiam materia hujus Sacramenti Pœnitentiæ, unde in Confessione Sacramentali explicandum, ut alibi latius probatum à nobis est in Tractatu Theologico de Sacramentis, quia hæc peccaminosa fictio consummatur in aliquo posteriori à Baptismo; prius enim intelligi debet Baptismus constitutus, & deinde ejusdem prava

susceptio; Quamvis igitur voluntas malè suscipiendi præcedat Baptismum: unde hæc non est materia Pœnitentiæ; ipsa tamen mala susceptio Baptismum consequitur, ac materia Pœnitentiæ esse potest, & debet.

3. Peccata mortalia, alias confessa, & ritè absoluta, ut item peccata venialia, sunt materia quidem sufficiens, & idonea hujus Sacramenti, sed non necessaria; illa enim jam remissa supponuntur, hæc verò possunt aliis modis remitti.

Materia Proxima.

4. Materia proxima sunt actus pœnitentiæ, hoc est oris Confessio, Cordis contritio, Satisfactio. Et cordis quidem Contritio non est solitariè accipiendâ, sed ut sensibilis sit per Confessionem. Satisfactio autem non est pars essentialis, sed integralis, pertinens ad ejus perfectionem, nec ita tamen, ut est cor, & caput in homine, sine quibus persistere homo, nullo modo potest, sed ut pedes, & manus, quæ sunt partes hominis integrales secundario: potest enim hoc Sacramentum, quoad essentialitatem, & quoad principales partes, consistere sine Satisfactione, ut ostendit perpetua Ecclesiæ praxis, qua absoluitur morti proximus, quando nullam suscipere pœnitentiam, valet, per quam satisfaciatur.

Forma

Forma.

5. Forma denique est absolutio, verbis prolata à legitimo peccatorum Judice, nempe à Confessario, *Ego te absolvo, &c.*

Dispositio presentis Tractatus.

6. His distinctis, ut hujus Sacramenti tota Tractatio absolveretur, percurrenda essent hujusmodi dictæ partes, hoc est Oris Confessio, cordis Contritio, Satisfactio, Absolutio. Verum quia de his à nobis satis, superque tractatum est in Methodo expeditæ Confessionis, ne cum molestia legentium, hic eadem repetamus, ab iis tractandis meritò abstinemus, ut ea afferamus in medium, quæ ibi locum habere pro meo instituto, quod ibi suscepi, non potuerunt: Hæc autem ad tria reduco, Ad obligationem, quam quisque Fidelium habet recipiendi Sacramentum Pœnitentiæ, Ad Potestatem, Jurisdictionem, Approbationemque legitimam Ministri hoc Sacramentum conferentis, Ad Casus reservatos, à quibus non omnes ex dictis Ministris absolvi possunt. Faveant conatibus nostris Cælitæ, faveat Virgo, faveat Deus, à quo, ut aliquid proferam lectione dignum, in hoc argumento tam obvio, atque à tot sapientissimis viris agitato, oro supplex, & obsecro.

CAPUT II.

De præcepto suscipiendi Sacramentum Pœnitentiæ.

1. **S**upponimus tanquam omnibus Theologis exploratum, probarumque ex illis verbis Christi Domini Joan. 20. *Accipite Spiritum Sanctum: quorum remiseritis peccata, remittuntur eis, & quorum retinueritis, retenta sunt*, addita Ecclesiæ traditione, esse præceptum Divinum de hoc Sacramento suscipiendi impositum iis, qui laborant mortalibus. An extra articulum mortis urgeat hoc divinum Præceptum. Vide apud Dianam part. II. tractat. 8. Resol. 78. & 39. Supponimus item de eodem esse præceptum, à Ecclesiæ, ut saltem semel in anno ab iisdem, si aliquo mortali graventur, suscipiatur. Quoniam

a C. omnia
utrinque
sex. de pœn.

vero de tota hac re satis diximus in Opusculo *ex remiss. Meth. Conf. Dux* hic supersunt quæstiones, *Trid. sess. 14. c. 5. fin.* quas jam subdo.

§. I.

PRIMA QUÆSTIO.

An obligentur Fideles Confessionem prædictam exhibere semper per voces, non verò per Scripturam?

1. **R**espondeo, Nisi necessitas aliud cogat, ut in surdo, muto, &c. in quibus satis sunt nutus, Confessio semper fieri debet per voces, ut colligitur ex Sacro Textu. *b Unde mortaliter peccaret, qui aliter faceret; esset enim contra usum Ecclesiæ antiquissimum. Conceditur nihilominus à pluribus pœnitentem, vel ob maximam verecundiam, vel ob loquelæ impedimentum (adderem ego libens, vel ob scrupulos, quando se melius explicare pœnitens putat per Scripturam) posse exhibere sua peccata Confessario præsentem, atque immediatè à præsentem absolvi: & tutius quidem fieri, si pœnitens antequam absolvatur dicat, Ego cum dolore confiteor omnia peccata, quæ hic legisti, &c. lege mox dicenda numero 3.*

b C. Quem pœnit. De Pœnit. d. 1. c Castrop. de pœn. p. 8. n. 8. cum Suar. Vasq. aliis. que. i

DUBIUM INCIDENS.

An possint absentes absolvi.

2. Ex dictis, quod aliquando liceat per Scripturam confessio exhiberi Confessario præsentem, & ab eodem præsentem absolvi, oritur cupido sciendi, an etiam id liceat in absentia?

3. Respondeo, Nullo modo, nec licere, nec valde fieri posse, decrevit Clem. VIII. his verbis: Hanc propositionem, id est Licere per literas, seu per internuncium Confessario absentem peccata confiteri Sacramentaliter, & ab eo absente absolutionem obtinere) ad minus, ut falsam, temerariam, & scandalosam Sanctissimus damnavit, ac prohibuit sub excommunicatione lata, Pontificique reservata, aliisque pœnis, &c.

4. In ejus explicationem satis sit notare duo. Primo, non solum, ut illicitam ejusmodi Confessionem, Absolutionemque ab absente